

KWARTAALBLAD DESEIZOENEN

Wien!

de lente

// BLZ 02 // SEIZOENTJE + // BLZ 07
COMPLIMENTJE VOOR ALEXANDER

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
INTERVIEW MET EEN OUDER

// BLZ 06 // LEKKER OP LOCATIE
MOOIE VERHALEN

 DeSeizoenen

jaargang 2 // editie 4 // mei 2019

Seizoentje voor... **Alexander**

Alexander is 27 jaar en woont sinds zijn 17^e bij Elivagar in Roggel.

Alexander is iemand met moed, kracht en hij geeft niet snel op. Hij leert van zijn eigen fouten en is zo op weg naar zijn eigen ik.

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie!

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking, meervoudige beperking en/of gedragsproblematiek. In onze woon- en werkgemeenschappen ondersteunen wij het samen-wonen, samen-werken en samen-leven. Op basis van onze antroposofische mensvisie willen wij sociale verbanden scheppen die het welzijn en de ontwikkeling van cliënten en medewerkers bevorderen. Wij geloven dat elk mens unieke mogelijkheden en talenten heeft, ondanks een verstandelijke of fysieke beperking.

Werken bij een antroposofische zorgorganisatie?

In Nederland zijn verschillende zorgorganisaties die werken vanuit een antroposofische mensvisie. DeSeizoenen is er een van. Centraal in die visie staan gelijkwaardigheid tussen begeleider en cliënt en de ontwikkeling van ieder individu in verbinding met de mensen en de wereld om zich heen.

Accent op mogelijkheden in plaats van beperkingen

In de antroposofische gezondheidszorg richten we ons vooral op wat goed gaat en op het versterken van initiatiefkracht, in plaats van op wat niet goed gaat. We leggen het accent op kwaliteiten, talenten, wensen en mogelijkheden van mensen.

Een extra perspectief

Medewerkers bij DeSeizoenen zijn regulier opgeleid, maar hebben zich daarnaast verdiept in de antroposofische visie op mens en gezondheid. Ze beschikken over een extra perspectief. Antroposofische gezondheidszorg is wat betreft diagnose en therapie een verruiming van de reguliere geneeskunde.

Door de gezonde en zieke mens en ook de natuur met een spirituele blik waar te nemen, ontstaan nieuwe inzichten.

Een 'luisterende' houding

Antroposofische organisaties gaan verder dan het alleen het zorgen voor iemands fysieke en psychische welzijn. Het gaat om het vinden en benutten van ontwikkelingsmogelijkheden. Daarvoor zijn een goede sfeer, het mogen zijn wie je bent, het aandacht hebben voor elkaar en het voelen dat je van waarde bent belangrijke voorwaarden. Voor zowel cliënt als medewerker! Een 'luisterende' houding is voor medewerkers van antroposofische organisaties essentieel.

Altijd op zoek naar goede medewerkers!

Voel je je aangesproken door deze visie? Kijk dan eens op onze website onder 'vacatures'. Wij zijn doorlopend op zoek naar goede medewerkers! Je kunt natuurlijk ook altijd even bellen met onze afdeling personeelszaken voor meer informatie.

Colofon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans
Barbara Schutte (pagina 10 & 11)
Oplage
600 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451
Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Eindhoven
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900
Bronlaak
Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

// DOOR MERLIJN TROUW
ALGEMEEN DIRECTEUR DESEIZOENEN

Zinvol en zingevend werk

In de media is volop aandacht voor de personeelstekorten in de zorg en het onderwijs, nu en zeker in de toekomst. Het aantal leerlingen op de zorgopleidingen neemt af en tegelijkertijd nemen de eisen die we aan medewerkers stellen toe. Wat doen we om goede medewerkers te blijven boeien en binden aan DeSeizoenen?

Al langere tijd zoeken we naar diverse manieren om goede medewerkers voor DeSeizoenen te blijven vinden. Wat wij hierbij gemerkt hebben is dat het zichtbaar zijn in de nabije omgeving heel belangrijk is. Tegelijkertijd proberen we samen met andere antroposofische zorgaanbieders de kracht en waarde van de antroposofische zorg voor het voetlicht te brengen. Een tweede punt is dat het natuurlijk niet alleen gaat om nieuwe medewerkers te vinden, maar medewerkers ook te behouden. Goede arbeidsomstandigheden zijn vanzelfsprekend een noodzakelijke voorwaarde voor het behoud van medewerkers. Vandaar ook dat we met de Ondernemingsraad in overleg zijn over het creëren van meer doorgroeimogelijkheden voor medewerkers en het ophogen van de functieschalen. Want: je moet misschien niet bij DeSeizoenen komen werken voor het geld, maar ook niet vanwege het salaris vertrekken naar een andere zorgaanbieder.

Maar medewerkers weten natuurlijk zelf het beste wat er nodig is om met plezier te (blijven) werken bij de locaties van DeSeizoenen. Dat werd heel duidelijk in de vorige uitgave van magazine Vier. Medewerker Kimberley Mauriks beschrijft hier het belang van persoonlijke ontwikkeling als medewerker. "Een timmerman heeft een hamer of spijker als middel. In de gehandicaptenzorg ben jij zelf het belangrijkste middel. Je zet je zelf in als 'tool'. Het is daarom belangrijk om op jezelf te blijven reflecteren en jezelf te blijven ontwikkelen." Deborah Kruithof gaf aan: "Om in een antroposofische gemeenschap te werken is het belangrijk om gelijkwaardigheid te creëren, om wijsheid in de mens waar te nemen, zowel van de collega's als van bewoners. Waar de antroposofische zorg zich ook in onderscheidt van de reguliere zorg zijn de ritmes en rituelen. Dat brengt een saamhorigheid teweeg en daarin voel ik mij thuis." Het gaat dus niet alleen om de eigen ontwikkeling en zingeving, maar zeker ook om de gemeenschapszin en saamhorigheid. Tot slot zei Edith de Beer: "In de huidige wereld waarbij het voor veel mensen van belang is om het materialistisch goed te hebben, streven naar meer en meer, wilde ik juist dat zien waar het echt om gaat. Onvoorwaardelijk en puur.... Iets mogen betekenen voor de bewoners en hun familie." Hierin druk zich de primaire behoefte uit om jezelf in te kunnen zetten voor een ander. Dat is de drijfveer waarmee toch bijna alle medewerkers in de zorg werken.

De toenemende krapte op de arbeidsmarkt roept het beeld van concurrentie en strijd om de medewerker op. Vanzelfsprekend moeten we kijken naar hoe we medewerkers voor ons kunnen winnen en aan ons kunnen blijven binden. Maar doorslaggevend is denk ik in hoeverre het ons lukt om onze unieke visie en kernwaarden te blijven hanteren en uitstralen.

GESPREK MET DE OUDERS
VAN MERIJN

// VOOR DEZE UITGAVE
SPREKEN WE MET ALBERT
EN MINK WESTERLING, OUDERS
VAN MERIJN, DIE OP LOCATIE
EINDHOVEN WOONT. MERIJN IS
21 JAAR EN WOONT VANAF 2016,
SAMEN MET 6 ANDERE
BEWONERS, IN HET HUIS
GENAAMD NIEUW GENNEP.

Merijn is een zonnekind

*Mink, Merijn
& Albert*

“We kwamen al vaker in de Genneper Parken met Merijn”, vertelt Mink. “We wonen in Eindhoven en gingen met Merijn als klein kind al naar de Genneper Hoeve om de koeien te kijken. Toen dacht ik al wel eens dat het wel heel mooi zou zijn als Merijn ooit zou kunnen wonen op zo’n plek. Terwijl er toen helemaal nog geen locatie van DeSeizoenen was.”

Toen Merijn werd geboren, vermoedde de arts dat Merijn het Syndroom van Down had. Merijn had klompvoetjes en een atypisch handlijn. Albert: “Ze bleek alleen geen Down te hebben, maar een andere, zeldzame, chromosoom afwijking. Ze heeft daardoor een verstandelijke beperking.” Maar Merijn ontwikkelde zich positief. Mink: “Merijn was een heel gemakkelijke baby. Vrolijk en rustig. Soms wel te rustig. Als ze huilde dan was er ook echt iets. Dan had ze honger, dorst of moest ze verschoond worden. Ze lachte al heel snel, met 4 weken en 3 dagen. Dat weet ik nog precies.” Albert: “We hebben echt genoten van haar als baby. Alleen niet van alle ziekenhuisopnames en operaties die ze moest ondergaan. Merijn heeft klompvoeten, zwakke knieën en bleek een kleine hartafwijking te hebben, die later toch wat groter bleek.”

Als peuter gaat Merijn naar een kinderdagverblijf. En later naar een medisch kinderdagverblijf. “Dat bleek toch beter voor haar. De groep was daar veel kleiner en er was meer aandacht voor Merijn. Bovendien maakten we daar ook kennis met andere ouders die een kind met een beperking hadden”, vertelt Mink.

Als Merijn 4 jaar is gaat ze naar een ZMLK school in Eindhoven. Een school voor moeilijk lerende kinderen. Albert, zelf docent in het speciaal onderwijs, vertelt: “Op die school zaten vooral veel kinderen met autisme. Merijn is juist heel sociaal, dus dat paste niet helemaal. We hebben toen de overstap gemaakt naar een ZMLK school in Veldhoven. Dat was een hele goede stap, want daar zaten juist meer kinderen met het Syndroom van Down. De sfeer was daar anders. Merijn ging toen ook vrij snel lezen. Merijn is gelukkig heel leergierig. Ze wil dingen zelf kunnen doen.”

Op haar 18e kwam Merijn op de locatie van DeSeizoenen in Eindhoven wonen. “We stonden al een tijdje ingeschreven. Deze plek is geweldig voor Merijn. We vonden het dan ook heel fijn dat er plaats kwam. Ze is natuurlijk niet van de ene op de andere dag hier gaan wonen. Dat ging heel geleidelijk. Ze logeerde al vaker op een andere plek. En zo zijn we hier ook begonnen. Eerst met een paar nachten logeren. Maar vanaf moment één voelde het helemaal top. Deze plek past gewoon helemaal bij Merijn”, vertelt Mink. Albert: “Ik heb er dan ook niet zoveel moeite mee gehad om haar los te laten.” “Ik had het daar wel wat moeilijker mee”, geeft Mink aan. “De begeleiders doen dingen toch anders dan dat je zelf doet. Ik heb gelukkig geleerd om me daar ook over uit te spreken en te zeggen hoe je het dan zou willen.”

Mink: “Pas toen Merijn niet meer thuis woonde, beseften we hoe moe we soms eigenlijk waren. Als je Merijn niet zegt

wat ze moet doen, dan zit ze de hele dag op de bank. Van de andere kant is ze ook heel aanwezig. En hangt ze heel erg aan je. Merijn heeft een zus, Fenna van 17, die zelfstandig is. Dan zie je echt het verschil tussen de invloed van een kind met een beperking en zonder beperking op je leven.”

Tot vorig jaar zat Merijn op school. “In het laatste jaar van haar school liep ze stage op de Genneper Hoeve. En nu werkt ze er dus. Merijn werkt op de boerderij als assistent van de knecht. Verder werkt ze ook in de winkel, ze plakt bijvoorbeeld prijsjes op de producten. En ze mag kaas mee naar de winkels in de omgeving brengen. Ze werkt ook nog een paar dagen in de Parakeet, het creatieve werkgebied. Die afwisseling vindt Merijn heel fijn”, vertelt Albert.

Mink en Albert hebben niet bewust gekozen voor een antroposofische plek voor Merijn. “We zijn wel natuurmensen”, vertelt Albert. “Maar Merijn is een antroposofe in hart en nieren. Haar oma, de moeder van Albert, zei altijd al dat Merijn een zonnekind is. Merijn is een met de natuur. Ze is op mensen en de omgeving gericht. Ze beleeft de dingen heel intens”, zegt Mink.

De vrolijkheid en speelsheid van Merijn inspireerde Albert tot het schrijven van een boekje. ‘De bijzondere prinses’ genaamd. “Het is een fictief verhaal over een prinses, maar de inspiratie haalde ik uit hoe Merijn in het leven staat”, vertelt Albert. Tot slot: “Het is heel fijn om te zien hoe gelukkig Merijn hier is. De mensen die hier werken doen hun werk met heel veel passie. Wij wonen op 10 minuten afstand van de Genneper Parken. En het is fijn om hier te komen. We voelen ons welkom en betrokken bij alle bewoners. Een betere plek is er niet voor Merijn”, zegt Mink. “Je zou er zelf ook wel willen wonen!”, besluit Albert met een lach.

Taskforce

Taskforce Sociaal Therapie: op naar een geïnspireerde gemeenschap

Op de Corisberg in Heerlen is een groep van ouders, medewerkers en locatiemanager, samen aan de slag gegaan om de antroposofische identiteit van de Corisberg nog meer tot uitdrukking te laten komen. Zij noemen zich de 'Taskforce'.

De Taskforce Antroposofie richt zich op de thema's 'ritme en dagstructuur', 'helende omgeving', 'bejegening' en 'gezondheid en voeding'. Dit zijn praktische thema's en daarom heeft de Taskforce het woord 'Antroposofie' in deze vervangen door het meer praktijkgerichte Sociaal-Therapie'. Ine Muller, cultuurcoördinator en lid van de Taskforce: "Alle geledingen van de Corisberg zijn vertegenwoordigd in de Taskforce. We gaan de thema's bespreken, uitwerken en tools bieden voor praktijk van alledag."

Nel Peters, ouder, vertelt: "We hebben als Corisberg gezocht naar een manier om de sociaal-therapie opnieuw handen en voeten te geven, vanuit een heel praktische insteek. We hadden allen het gevoel dat deze herijking nodig was. We constateerden dat de antroposofische identiteit meer zichtbaar was binnen het 'werken' dan binnen het 'wonen'. In het cliënttevredenheidsonderzoek van 2018 werd ook geconcludeerd dat de ouders en wettelijke vertegenwoordigers een grotere herkenbaarheid van de antroposofische visie in de zorg wenselijk vinden."

Lucinda Lodenstein, Locatiemanager: "Onze antroposofische visie en de wijze waarop we hier invulling aan geven willen we vastleggen in een document of logboek genaamd: "Zo doen we dat op de Corisberg". Dat geeft houvast. Ook voor nieuwe bewoners en medewerkers is het belangrijk om te weten hoe we praktisch en concreet onze visie tot uitvoering brengen."

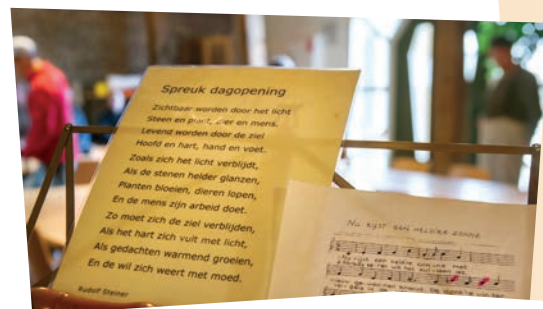
De Taskforce is begonnen met het thema 'ritme en dagstructuur'. Lucinda: "Ritme zorgt voor geestelijk en lichamelijk welbevinden en balans. Het leven wordt meer voorspelbaar en cliënten raken minder snel uit hun doen. Zo is er het ritme van de natuur, de ritmes in het wonen en werken, waardoor routines opgebouwd worden, die structuur en rust geven. Ook rituelen geven ritme, zoals de rituelen rondom de maaltijden en bijvoorbeeld de dagopening."

Voor het thema 'ritme en dagstructuur' is gekozen uit 3 subthema's: 'spreuken', 'overgangsmomenten' en 'gemeenschapsvorming'. Nel: "Spreuken geven rust en vorm aan een groepsmoment. Bijvoorbeeld voor de maaltijd en tijdens de dagopening. Niet iedereen voelt zich er comfortabel bij om met spreuken te werken."

Maar we zien dat het waarde toevoegt voor de bewoners." Ine: "Hetzelfde geldt voor de overgangsmomenten van bijvoorbeeld wonen naar werken, of de start van een vergadering. Je markeert een moment, staat bewust stil bij datgene wat je gaat doen of gedaan hebt. Dat kan met een lied, een spreuk, maar ook door elkaar een hand te geven. Elk team kan haar eigen manier van werken kiezen, maar het gaat er om dat het moment gemarkeerd wordt."

Lucinda: "Bij alle momenten vinden we het belangrijk dat de gezamenlijkheid van de gemeenschap gevoeld wordt. Dat je elkaar helpt, je samen dingen onderneemt, je aandacht hebt voor elkaar en de gemeenschap waarin je leeft. Bijvoorbeeld het samen onderhouden van de tuin, het samen doen van klusjes, het samen werken, het samen vieren van de jaarfeesten. Ook dat is een ritme."

Ine: "We gaan met de Taskforce zo alle thema's behandelen en we hopen dat we daarna met trots kunnen kijken naar een nieuw geïnspireerde gemeenschap."

PER 1 APRIL HEEFT NIC KREKELS AFSCHIED GENOMEN ALS LOCATIEMANAGER VAN ELIVAGAR. HIJ IS DAN 10 JAAR AAN DEZE LOCATIE VERBONDEN GEWEEST. IN DIE TIJD HEEFT HIJ DE LOCATIE TOT ONTWIKKELING GEBRACHT. HET WERD TIJD VOOR EEN NIEUWE UITDAGING VOND HIJ. NIC GAAT WERKEN VOOR DE ORGANISATIE OP MEZELF BV.

ER KOMT ALTIJD EEN TALENT NAAR VOREN

Nic begon 11 jaar geleden op Elivagar. De locatie moest toen eigenlijk nog helemaal ontwikkeld worden. “De eerste 2 maanden was mijn taak nog een beetje onduidelijk. De organisatie was niet helemaal op orde. Maar dat gaf me ook de kans om het op mijn manier aan te pakken en kleur te geven aan de locatie”, vertelt Nic. “Ik had geen antroposofische achtergrond, maar wel een duidelijke visie op zorg.”

“Ik heb best wat roerige tijden mee gemaakt op deze locatie. In de grondsteenspreuk van Elivagar komen die naar voren in de zin over de ‘woeste golven’. Toen Elivagar na het faillissement van Zonnehuizen tot DeSeizoenenging behoren, werd de organisatie steeds sterker. DeSeizoenen gaf me alle kans voor ontwikkeling. Dat was erg fijn. Zo hebben we onze eigen

identiteit kunnen ontwikkelen en zijn we echt een onderdeel geworden van de gemeenschap in Roggel.”

Nic heeft een duidelijke affiniteit met de LVB groep, de mensen met een licht verstandelijke beperking. “Ik vind het belangrijk om te kijken in welke omstandigheden iemand het beste tot zijn recht komt. Daarvoor moet je goed kijken, waarnemen, voelen. Dan komt er altijd een talent naar voren. Je moet niet gaan denken voor de cliënt, maar je moet ondersteuning bieden bij wat de cliënt wil. En dan zie je echt bijzondere dingen gebeuren. Mensen komen tot ontwikkeling en kunnen veel meer dan wat iemand ooit gedacht had.”

Nic ziet altijd kansen en pakt graag nieuwe projecten op. “Je moet niet altijd hetzelfde pad volgen, dan verbetert er ook nooit iets”, zegt Nic.

Zo kwam hij ook in contact met de organisatie Second Chance Force en werd met ondersteuning van DeSeizoenen Op Mezelf BV opgericht.

Sinds 2017 werkte Nic voor zowel Elivagar als Op Mezelf. En per 1 april maakte hij de volledige overstap naar deze, inmiddels zelfstandige, organisatie. “In oktober 2017 kreeg Op Mezelf de eerste cliënt, nu zijn dat er 50. Op Mezelf richt zich op iedereen die extra hulp nodig heeft. We willen kwetsbare groepen in de samenleving een kans op een zo zelfstandig mogelijk leven bieden. Ja dat idealisme zit er wel in bij mij”, lacht Nic. “Het gaat om het bieden van een ritme, een veilig thuis een warm nest, zodat mensen zich kunnen gaan ontplooiën.”

Op de vraag wat Nic Elivagar toewentst zegt hij: “Elivagar is een onderdeel van de gemeenschap in Roggel geworden. Dat is mooi. Ook al gedraagt iemand zich net wat anders, iedereen heeft jou wat te brengen, van iedereen kun je wat leren. Benader mensen positief, dan krijg je dat ook terug. Alexander is de eerste cliënt die ik hier op Elivagar op nam. Ik ben er heel trots op om te zien hoe hij zich heeft ontwikkeld. Ik hoop dat Elivagar dat nog aan veel mensen kan gaan bieden.”

MARIAN VAN AERLE IS VRIJWILLIGER OP LOCATIE EINDHOVEN. ELKE DONDERDAGOGHTEND IS ZE TE VINDEN IN HET CREATIEVE WERKGEBIED 'DE PARAKLEET' GELEGEN IN DE GENNEPER PARKEN. DAT DOET ZE AL EEN JAAR OF 8. "IK MAAK ECHT DEEL UIT VAN DE GEMEENSCHAP", VERTELT MARIAN.

**Wat je hier
terug krijgt
van de mensen
is zo**

waarddevol

Marian kwam bij locatie Eindhoven terecht omdat ze, wegens lichamelijke klachten, geen betaald werk kan doen. Marian vertelt: "Het UWV had een project gestart 'Werk dat verbindt'. De projectleider van dat project, wist wel wat voor me. Hij bracht me in contact met locatie Eindhoven van DeSeizoenen. Eerst ondersteunde ik de locatiemanager op kantoor. Maar dat was toch niet helemaal mijn plek. Ik zocht juist steeds de mensen op. En zo kwam ik bij het creatieve werkgebied, de Parakleet, terecht."

"De klik met de cliënten was er meteen. De plek sprak me aan. Bovendien heb ik affiniteit met de doelgroep. Mijn zoon heeft namelijk autisme. Ik word vooral ingezet voor hand- en spandiensten en om bewoner Tim extra aandacht te geven. Tim en ik hebben echt een klik! Zo ga ik altijd

met Tim naar de kapper. Dat is voor hem een mooi uitje. Het knippen van de haren vindt hij niet echt fijn, maar het stukje autorijden er naar toe en de aandacht voor hem wel!, vertelt Marian. Locatiemanager Carin van Bommel vult aan: "Dankzij Marian heeft Tim veel dingen geleerd. Zo kan hij nu bijvoorbeeld bestek sorteren. En is zijn links-rechts coördinatie verbeterd. Die ontwikkeling is zo mooi om te zien. Het is heel fijn dat we dit soort vrijwilligers in ons midden hebben. Als Marian er een keer niet is, wordt ze echt gemist!"

Marian heeft geen opleiding voor de zorg gedaan. Ze doet haar werk vanuit intuïtie. "Ik ga vooral af op mijn gevoel. En natuurlijk heb ik door mijn zoon ervaring met deze doelgroep. Vroeger wilde ik kinderverzorgster worden. Dus dat zorgen, en het opkomen voor anderen, heeft wel altijd in me gezeten. Mijn zoon woont inmiddels zelfstandig onder begeleiding. Maar ik had gewild dat we, toen hij jonger was, een plek als bij DeSeizoenen hadden getroffen. Dit is zoals het me aanspreekt. Niet meteen oordelen over mensen met een beperking, maar ze juist alle kansen geven. Te kijken naar de kwaliteiten die iemand wel heeft en iemand te laten zijn wie die is. Als er ook op die manier naar mijn zoon was gekeken dan had dat me erg geholpen toen."

Marian: "Ik maak echt deel uit van de gemeenschap hier. Ik ben er op mijn plek. Mensen laten me mijn ding doen en als er iets is kan ik altijd terecht bij locatiemanager Carin. Door mijn lichamelijke klachten ben ik heel moe na die donderdagochtend, maar ik haal er ook heel veel voldoening uit. Als ik gezond was, zat ik hier elke dag! Wat je hier terug krijgt van de mensen is zo waardevol!"

Bronlaak heeft zo'n 155 vrijwilligers die zich inzetten voor volwassen mensen met een verstandelijke beperking die op Bronlaak wonen. Hun inzet varieert in aantal uren en taken. Sommigen zetten zich eens per maand als matje in voor een vaste bewoner, anderen leveren wekelijks een bijdrage binnen een woonhuis of begeleiden een groep naar of tijdens een vrijetijdsactiviteit. Al die vrijwilligers zijn even waardevol. Ze zijn onmisbaar binnen de gemeenschap van Bronlaak, net zoals vrijwilligers in een dorp onmisbaar zijn.

ONMISBAAR: VRIJWILLIGERS!

Toos Brienens werkt al 22 jaar op Bronlaak. In diverse functies, maar sinds een jaar of 6 is ze 'coördinator vrijwilligerswerk'. Toos heeft de eerste contacten met de vrijwilligers en maakt ze wegwijs binnen Bronlaak. "Vrijwilligerswerk doen levert je heel veel op", vertelt Toos. "Maar dan moet er wel een match zijn tussen wat een vrijwilliger wil en wat de organisatie nodig heeft. Iedereen moet er blij van worden."

Daarom is het belangrijk om een open gesprek te voeren met iemand die vrijwilliger wil worden. Ik wil de vrijwilliger echt begeleiden naar een taak die past bij wat de vrijwilliger leuk vindt en wat mogelijk is binnen de tijd die de vrijwilliger beschikbaar heeft. Overigens is elk uurtje meegenomen. We kunnen sommige bewoners al heel blij maken met een maandelijks uitstapje van een paar uurtjes bijvoorbeeld."

Toos: "We zijn doorlopend op zoek naar vrijwilligers. Op dit moment is er vooral vraag naar de zogenaamde 'matjes'. Sommige bewoners hebben helaas niemand om leuke dingen mee te doen."

Dan gaat het vaak om hele gewone dingen als ergens een kopje koffie gaan drinken, een stukje fietsen, een potje schaken, een film kijken, muziek luisteren. Een vrijwilliger die dit met hen kan gaan doen voegt heel veel kwaliteit van leven toe voor de cliënt. Natuurlijk kijken we dan vooraf of er een klik is tussen vrijwilliger en bewoner. We willen graag dat het contact voor beide partijen als waardevol wordt ervaren."

Wat mag je eigenlijk verwachten als je vrijwilliger wordt op Bronlaak? "Je komt in een warm bad terecht", zegt

Toos meteen. "De gemeenschap Bronlaak zal je welkom ontvangen. Je doet wat voor een ander en daar krijg je veel dankbaarheid voor terug. Je voegt kwaliteit van leven toe aan het leven van mensen met een verstandelijke beperking. En je gaat echt deel uitmaken van onze gemeenschap, of 8e kerkdorp van Sint Anthonis, zoals de burgemeester het ook wel noemt. We liggen wat verscholen in het bos, maar ons prachtige 'dorp' is openbaar voor iedereen. Als je op Bronlaak rond loopt, dan voel je meteen dat het een bijzondere plek is. Dus kom het gewoon eens ervaren!"

Interesse in vrijwilligerswerk op Bronlaak? Neem dan contact op met Toos Brienens via telefoonnummer 0485 - 388 953 of via tbrienens@deseizoenen.org.

FOTO'S

Foto boven v.l.n.r. **Marieke de Bruijn**; ondersteuning in de keuken, **Claudia Creemers**; een medewerkster die daarnaast ook vrijwilligster is, **Frans van Kraaij**; chauffeur en ondersteuning bij het G voetballen (vereniging Olympia Boxmeer), **Hedwig van Dijk**; ondersteuning in de Foyer, **Harry Peeters**; matje voor een bewoonster, ondersteuning bij het Hoogveld en ondersteuning bij het paardrijden.

Foto links **Toos Brienens**

Bronlaak

HET VERDANDI- Vlog-Team

Op onze locatie Verdandi is sinds begin dit jaar een heus vlog-team! Inmiddels zijn er al 4 hele leuk vlogs gemaakt. Manon ter Mate-Mooibroek vertelt ons er meer over!

Via werkgeversvereniging Zorg en Welzijn werd er met medewerking van het bedrijf Walt Wonder Schmidt een vlogtraining aangeboden. Manon: "Voor de locatie Overkempe en onze locatie Verdandi kwam de vraag wie er mee wilde doen aan die vlog-training. Ik reageerde beetje lacherig en met een grote mond, zonder dat ik er goed over na had gedacht, dat me dat wel cool leek. Even later bleek dat ze me meteen hadden opgegeven. Toen werd het me wel even heet onder de voeten want fotograferen vind ik leuk, maar filmen! En dan ook nog eens jezelf is toch wel iets heel anders! Maar nadat ik er nog eens goed bij stil had gestaan kon ik er ook wel een mooie leerdoel voor mijzelf uithalen: ik moest mezelf nog beter onder ogen komen, en mijzelf gaan zien zoals andere mij zien, welke houding heb ik, wat straalt ik uit?"

"De training was echt heel leuk! We begonnen in de training met het maken van een persoonlijke vlog. Daarna zijn we gestart met het vloggen voor Verdandi. Gelukkig kreeg ik hulp van collega's. We hebben een vlog-team samengesteld, bestaande uit Damiet, Valerie, Joyce en ik natuurlijk. Ik heb hen ook een soort spoed-cursus vloggen gegeven. Later zijn ook Laura, Nancy en Lisa er bij gekomen. Een mooie club dus! Samen bedenken we het thema, maken we een script en gaan we filmen. We komen niet wekelijks bij elkaar, maar via een app-groep hebben we regelmatig contact. Zo helpen ze me met ideeën, filmen en monteren. We filmen meestal heel veel. Wat je niet nodig hebt, kun je weggooien. Maar de leukste dingen gebeuren meestal als iedereen gewend is aan de camera."

Op dit moment krijgt het vlog-team nog steeds begeleiding van Walt Wonder Schmidt. Met name voor het monteren. "Ik ben blij dat ik daar ook zelf mee aan de slag mag", vertelt Manon. "Want dat vind ik het leukste om te doen! Het kost allemaal heel veel tijd, maar we krijgen er ook heel veel leuke reacties op. Ook de meeste cliënten vinden het leuk om mee te doen. Vooraf hebben we natuurlijk wel toestemming gevraagd of we hen mogen filmen." "Met beeld kun je veel meer overbrengen. We willen heel graag laten zien hoe het er bij ons aan toe gaat. Zo hebben we bijvoorbeeld ook een vlog gemaakt behorende bij een vacature. Je kunt dan goed laten zien wat de functie inhoudt. We krijgen er mooie reacties op, dus dat geeft veel voldoening. Wat het me ook gebracht heeft is dat ik beter naar mezelf kan kijken op beeld. Ik vind het nog steeds niet leuk om mezelf terug te zien, maar ik ben er oké mee.

Dat doel is dus bereikt", zegt Manon lachend. "Ik hoop samen met het Verdandi-Vlog-Team nog veel leuke vlogs te maken. Ik hoop ook dat de andere locaties ons voorbeeld gaan volgen. We kunnen dan mensen laten zien hoe mooi onze locaties zijn. En we kunnen ook elkaar een beeld geven van de locaties en zorgen voor meer verbinding." De vlogs van Verdandi zijn te bekijken via de Facebookpagina van Verdandi en via het YouTube kanaal van DeSeizoenen.

VLOG

Vlog (een afkorting voor video weblog) is de benaming van een dagboek op internet, waarbij het grootste deel van het dagboek bestaat uit videobeelden.

Iemand die een vlog maakt wordt een vlogger of vlogster genoemd.

Wensboom

LAAT WENSEN UIT KOMEN!

Tijdens de Nieuwjaarsreceptie van de afgelopen jaarwisseling werden bewoners en medewerkers van Overkempe uitgenodigd om wensen in te dienen. 'Wat wens je Overkempe toe?'. Die wensen werden opgehangen in een Wensboom, die in het dorps huis, het middelpunt van Overkempe, te vinden is.

Bewoner Job diende een wens in. Ze wilde graag dat de oven om keramiek in te maken weer gebruikt zou worden. Job houdt namelijk van keramiek. Vooral om het te beschilderen. Daar moeten we even wat meer over vertellen. Want Job is al 70 jaar. En elke ochtend werkt ze nog in het atelier. Samen met vakinhoudelijk werkleider Bente Kok, gaat ze graag met ons in gesprek over de wens die ze deed.

"Ik wilde graag weer keramiek schilderen", vertelt Job. "De oven werd niet meer gebruikt, omdat niet iedereen weet hoe de oven werkt." Job diende dus een wens in. Gelukkig was daar Bente. Die met haar achtergrond als docent beeldende vorming wel wist hoe ze de oven aan de gang kon krijgen. Bente: "De wens van Job was eigenlijk heel simpel. Maar toen degene die de oven bediende weg ging, was de kennis over de oven ook verdwenen. Het komt nogal nauw op welke temperatuur en hoe lang iets moet bakken. Maar dat hebben we nu dus weer opnieuw geleerd."

Bente: "Job schildert heel graag en kan ook heel netjes werken. Job werkt op alle materialen, maar op keramiek schilderen vindt ze het leukst." Job: "Ik schilder ook Chinese vruchten op een doekje. Ik houd heel erg van de afwisseling". Het resultaat is zichtbaar in het Atelier. Overal staan kleurige spullen. Dagelijks werken er zo'n 18-20 bewoners in het Atelier. Iedereen levert een bijdrage.

In het Atelier wordt getekend en geschilderd en er worden dus mooie spullen gemaakt als vazen en schalen. Die worden onder andere verkocht via de winkel van Overkemp in het dorp Ols. Voor versieringen van de zaal op Overkempe en voor jaarfeesten is het Atelier onmisbaar. Dan leveren zij een belangrijke bijdrage aan de sfeer. Ook de wensboom in het dorps huis werd gemaakt door het Atelier. "Op een muur hebben we met magneetverf een boom geschilderd. Meerdere bewoners hebben daar aan meegewerkt. Waaronder Job", vertelt Bente. Job: "Met een magneetje kun je je wens ophangen in de boom." Bente: "In de top hangen de wensen die al uit gekomen zijn, aan de voet de wensen die nog heel pril zijn en halverwege de wensen waar aan gewerkt wordt."

Vierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

INTERVIEW MET ZIJ-INSTROMER JELLE STEENHUIS

Na bijna twintig jaar gewerkt te hebben in het groentesnij-bedrijf, wilde Jelle wel eens iets anders. "Ik wilde mezelf weer eens uitdagen, tegenkomen." Op een besloten afdeling van Overkempe begeleidt hij mannen met een ernstige verstandelijke beperking.

"Ik dacht, als ik dan iets anders ga doen, dan ga ik ook iets compleet anders doen. Mijn vrouw werkte hier al en zij ging elke dag met plezier naar haar werk. Dat wilde ik ook. Maar de verantwoordelijkheid voor een gezin met drie kinderen, het opgeven van vastigheid en een goed salaris... Tja, dat was best een keuze.

Explosie voor de zintuigen

Op de gesloten afdeling waar ik werk wonen negen mannen tussen de 30 en 55 jaar oud. Verstandelijk hebben ze het niveau van een kind tussen de 0,5 en 2,5 jaar. Zes van hen kunnen niet praten en een groot deel kampt met een meer-voudig verstandelijke beperking of autisme. Mijn eerste dag was een explosie voor alle zintuigen! De geluiden, de geuren - ik keek mijn ogen uit. Ik kende niemand. Ik gooide mezelf in het diepe en heb geen moment spijt gehad."

Nu gaan we beginnen

Toen ik hier net werkte, zou ik een cliënt gaan begeleiden. Hij sprak niet, maar reageerde heel afwerend op me. Hij voelde zich niet veilig bij mij. Toen heeft iemand anders de zorg op zich genomen, tot ik zijn vertrouwen had gewonnen. Na zo'n anderhalve maand liepen we in de tuin en ineens pakte hij mijn hand. 'Nu gaan we beginnen', wist ik. De band wordt steeds sterker. Wij, de begeleiders, zijn voor de cliënten hun basis. Wij zijn hun veiligheid - dat is goed om te beseffen.

Mooie momenten

Het zijn de kleine dingen die dit werk zo mooi maken. Soms is dat iets grappigs, of juist iets ontroerends. Er woont hier bijvoorbeeld een cliënt die af en toe huilt. Een tijdje terug zat hij op de bank te huilen en een andere cliënt - die doof is en niet praat - keek ernaar. Ik las medelijden op zijn gezicht, maar wist niet zeker of ik het goed interpreteerde. Een moment later pakte hij een appel en gaf die aan de huilende man. Zulke mooie momenten moet je zien, maar ook willen zien.

Dit werk, dat ik samen met een geweldig team van collega's doe, heeft me weer dichter bij mezelf gebracht."

Jelle heeft meegewerkt aan de campagne 'Wat een Vak' van de Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN), waarin werken in de gehandicaptenzorg onder de aandacht wordt gebracht. Je kunt er een Quickscan doen (Ben jij geschikt voor de gehandicaptenzorg?), verhalen lezen en vacatures vinden. www.wateenvak.nl

DeSeizoenen